

Virtuální hospice – Občanský a společenskovední základ: Feminismus

Autoevaluace

Vyučující: Mgr. Marek Fajfr

Cíl hodiny byl naplněn částečně. Společně s žáky jsme se myslím skutečně kritickým sledováním dobrali skrytého násilí v mediálních sděleních. Bylo poukazováno na faktickou nerovnost mezi sociální konstrukcí obou pohlaví, což by mohlo mít reálný vliv i na vztahy, které budou studenti v budoucnu utvářet.

Celkově však hodina mohla působit jako manipulativní (indoktrinace!). V průběhu celého bloku politických ideologií byli žáci na fakt mého implicitního názoru upozorňováni, nicméně u tohoto tématu byla z mého pohledu neutrálnost skutečně neudržitelná.

Na tuto hodinu by bylo vhodné navázat reflexí manipulace ve škole obecně, zamyšlením se nad školou jako „politickým prostorem“ a možností/potřebou její neutrálnosti a apolitičnosti.

Z mé strany, myslím, nebyl vytvořen dostatečný prostor pro oponování, reflexi, polemiku. Na některých bylo vidět, že by k feministickým názorům v soukromí nebo bez kamer nahlas vyslovili nesouhlas, ale neodvážili se a nebyli k tomu vybídnuti ani mnou. V průběhu hodiny jsem se tedy spíše snažil nabízet otázky k soukromé reflexi, k zamyšlení mimo rámec hodiny.

Svůj účel spíše nesplnil „kodex reklamy“, který byl použit překotně a nesystematicky. Příště bych zřejmě zařadil práci s nějakou sociologickou studií nebo přehlednými grafy a tabulkami (např. od ČSÚ).

Nadále bych používal stejný výběr reklam, z toho množství, které je k dispozici. Pro ilustraci generových stereotypů jsou některé rafinované (BeBe Dobré ráno) a některé explicitnější (AXE). Myslím, že je to vhodné médium, které jsou studenti (pod vedením a někdy i bez něj) schopni číst velice kriticky.

Třída, kterou jsem požádal o spoluúčast na virtuální hospitaci je při běžné výuce spíše komunikativní. Vytváří příjemně zvědavou a zároveň zábavnou atmosféru. Mnozí žáci v této třídě jsou zvyklí pokládat spontánně v průběhu hodiny dotazy a tím spoluřadit obsah hodiny. Ve třídě jsou k sobě spíše ohleduplní a povětšinou zvládnou naslouchat názoru nebo dotazu druhého.

Z tohoto hlediska pro mě byl průběh hospitované hodiny překvapující, protože dotazů a reakcí bylo podstatně méně, než jsem čekal. Žáci byli na svůj standard nesmírně disciplinovaní. Pravděpodobně za to mohla nejen jejich, ale především moje zjevná nervozita a z toho plynoucí snaha zbytečně hodně mluvit.

Na druhou stranu je dobré vědět, že žáci naší školy jsou aktivitami a podporou pro vyslovování vlastních názorů někdy doslova zahlceni a sami vyžadují výkladové hodiny, které jsou pro ně mnohem bezpečnější a přehlednější: a) vyžadují od nich menší aktivitu

nebo b) poskytují lepší soukromí pro vlastní názory, které třeba nechtějí prezentovat. (Sociální tlak na konformitu je především ve společenských vědách patrný.)

Představa kvalitní hodiny je u nich někdy založena na odbornosti (kvalitě) poskytovaných informací (tomu se snažím přizpůsobovat i používaný jazyk – správné používání cizích slov, česká synonyma, obecně rozvíjení slovní zásoby) a také jejich kvantitě. Přestože jsem zastáncem co nejrozmanitějších aktivizujících metod, zážitkového učení apod., z didaktického hlediska je tady nutné neustále volit jakýsi kompromis mezi kognitivními a praktickými výstupy.